

ikke kan lade være at gjøre gjældende, og som i alt Fald vil faae mig til at stille mig anderledes til dette Forslag, end den ærede Ordfører har gjort. Jeg kan som sagt ikke tro Andet, end at Forslaget vil være finantsfielt i høieste Grad gunstigt for Theatret. Det kunstneriske Hensyn er der ingen Anledning til at komme ind paa, saa meget mindre, som dette Forslags Skjæbne efter den ærede Ordførers Erklæring er afgjort. Derfor bliver der ikke nogen særdeles Anledning til at tale derom; jeg har egenlig kun nævnt det for min egen Person's Skyld, fordi jeg ikke er enig med den ærede Ordfører. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen lang Debat om den Ting; det kunde jo tænkes, at Forslaget kunde komme igjen ad Aare. Men jeg tror nu ikke paa det, jeg tror ikke, at de gunstige Forhold, der have været til Stede, hvor baade Veieren og den Mand, der har leiet det af Veieren og Landmandsbanken Alle har været enige derom i et givet Øieblik, jeg tror ikke, at det vil komme igjen, men jeg vil dog sørge for, at jeg ikke ved en Afstemning her i Thinget havde bundet mig lige overfor det. Jeg skal med Hensyn til denne Afstemning stille mig jaaledes, at jeg ikke deltager i den. Jeg ser ikke nogen Grund til den platoniske Handling at stemme for Forslaget, men jeg vil heller ikke stemme derimod. — Der er kun en enkelt Ting paa det fgl. Theaters Budget, som jeg endnu skal omtale, og det er Elevskolen. Den ærede Minister sagde, at han beklagede, at han ikke fik det ønskede Tilskud til den af 5,500 Kr. Det er ærede Medlemmer bekendt, af det fra Begyndelsen af er en provisorisk Bevilling, der er taget paa det første Provisorium af 1ste April 1885. Folkethingets Stilling til den Art Ting er jo nu noget forskjellig fra tidligere, og hvis man var ganske overbevist om Sagens Nytte, vilde der efter de Regler, der nu er ledende for Finantsudvalget, være nogen Mulighed for at komme ind paa selve Bevillingen, men jeg vil dog henstille til den ærede Minister, om det ikke kunde være paa Tide, at vi i det Hele taget kunde danne os noget Begreb om Bevillingens Nytte, jaaledes, at Elevskolen traadte frem af det Mørke, der omgiver den for Offentligheden. Den er ganske ukjendt for Offentligheden, og jeg kjender ingen Skoler, til hvilken Staten bevilger Midler, hvor endog Examen'sprøven er utilgængelig for Offentligheden. Hvis den ærede Minister vil haabe paa et Tilskud fra Folkethinget, maa han sørge for, at man i det Hele taget kan danne sig en Mening om, paa hvilke Vilkaar og med hvilke Resultater denne Skole arbejder.

S. Solm: Den ærede Kultusministers Forslag om det fgl. Theaters Overtagelse af Dagmartheatret overraskede mig meget ved dets Fremkomst og har vistnok overrasket de fleste Medlemmer af dette Thing. Men efter den Maade, hvorpaa det er fremkommet, og efter den lille Forberedelse Thinget har havt, vilde det megetilig have overrasket mig endnu mere, hvis Folkethinget var gaaet ind derpaa, og jeg glæder mig forsaavidt over den Stilling, som Finantsudvalget har indtaget med Undtagelse af et ganske enkelt Medlem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), som jo indtager et særstandpunkt. Mig vilde det forekomme mærkværdigt, om man paa en Tid, hvor det fgl. Theater arbejder med et meget betydeligt Understud, og de kjøbenhavnske Privattheatre have ganske overordentlig ondt ved at klare sig, vilde raade Bod paa Vanskelighederne paa den Maade, at det fgl. Theater foruden den hidtilværende Drift, ogsaa overtog et af de bestaaende Privattheatre. Jeg kan ikke indse, at der vilde være bundet Noget ved, at Staten jaaledes gav sig til at konkurrere med sig selv. Jeg kunde til Nød forstaa fra et finantsfielt Synspunkt, om Staten havde leiet Dagmartheatret, og havde ladet være at spille derpaa, havde ladet det gaa ud af Sagaen, og altsaa havde faaet en Konkurrent bort, saa der kunde blive bedre Plads for de kjøbenhavnske Theatre, ogsaa for det kongelige. Men da det viser sig, at det er vanskeligt i Kjøbenhavn at faae 4 Theatre til at betale sig, er det ikke umiddelbart indlysende, at det vil betale sig for Staten at drive to, som har ondt ved at klare sig hver for sig. Det er sagt, at det vil have stor Betydning for hele vor dramatiske Kunst, og det er meget forstaaeligt, at de, der have med Theatrets Ledelse at gjøre, ere misfornøiede med den Scene, der for Øieblikket er. Det er vistnok fuldkomment rigtigt, at der er mange Skuespil, der har ondt ved at komme til sin Ret paa det nuværende fgl. Theater, jeg tvivler ikke derpaa. Men for at gjøre noget Saadant, som her er foreslaaet, maatte det være saa aldeles klart, at vi virkelig derved gavne Kunstner, og at det ikke bragte Statskassen mere Understud, end den hidtil har havt af Theatret, og i ingen af disse Henseender forekommer det mig, at Forslaget er tilstrækkeligt. Man siger: Ja, naar man kunde bruge de samme Skuespillere paa Dagmartheatret og paa det fgl. Theater, vilde det blive billigere at drive Dagmartheatret, end det vilde være for et privat Selskab eller en privat Mand, og det er ved første Øiekast meget sandsynligt, men